

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De spirituali esu & potu, de cellariis Christi. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

minum iactaris; ita ut solius Dei memor sis, in quo vita, salus, & requies summa est; petierisque, ut cum ipso felici vita viuas, & amodo non reuertaris ad miseras istas; quamdiu tale aliquid tibi sentire donatur, cur negare potes, quod introduxit te rex in cellaria sua? Nec Deo difficile est ostendere tibi charitatem suam, ut videas eius arcana in altissimis cōdita, pro cuius amore libenter exteriora opera ministrare non recusas, quantumcumque sint humilia & despecta.

§. 7. De aspiratione ad caelestia.

Hoc tamen tuum est, dignè Deo conuersari, & in externis negotiis mentem à supernis non auertere: sed ad illa gustanda secreta, de nouo semper aspirare. Quàm felix eris, si internæ Dei vocationi, sine mora gratulanter occurreris? Si hoc vel alio etiam modo dixeris: Domine, qui laborem & dolorem confideras, quam libentissimè ad te venirem, optimè nosti. Ecce assum, fiat mihi secundum verbum tuum, quod olim dixisti: *Et ego manifestabo ei me ipsum.* Sed & hoc erat, & semper est desiderium meum. Utinam inueniam gratiã in oculis tuis, & tibi placeat pauperculum seruitium meum. Nil quippe sic charum esse poterit serulo tuo, sicut habere gratiam in conspectu tuo; & agnosci inter filios tuos, qui nec dignus sũ vocari seruus tuus. Domine, quicquid dico, quicquid aliud desidero, ecce totus in manibus tuis sum, fac mihi secundum verbum tuum, secundum beneplacitum tuum, secundum ordinationem tuam, & secundum omnem voluntatem tuam.

Psal. 9.

Ioan. 14.

§. 8. De spirituali esu & potu, de cellariis Christi.

Adhuc te cū Domino fermocinante, si dixerit tibi: Qui mihi ministrat, me sequatur; sequere eum, quocunque ierit. Qui scis, an velit præire, & præparare viam, atque aperire signacula, ut introducaris in cellaria sua? Sequere eum, & quodecumque tibi dixerit, facito. Si dixerit tibi, bibe; etiam bibe de calice eius. Est enim vinum hoc optimum, & cellaria nostra non habent simile. Caritas enim vinũ est. Dum ergo implevis illa, optimo vino inebriaris. Vbi inuenies eam, nisi in cellariis eius? Et quod est precium eius: Non comparabit eam quis nummis, sed spretis illis & omnibus, quæ sunt mundi. Bibe charissime, & inebriare dulcedine charitatis: Ecce hydria coram te est, & fons vitæ. Deus enim caritas est. Si dixerit comede, quodecumque; inuenies comedere: Totum bonũ est, quicquid ibi reconditum vides. Mel inuenisti, comede quod satis est. Si obtulerit etiam partem piscis affi & fauũ mellis, sume reliquias eius. Cumque liquatæ fuerint in ore tuo, facient te sentire mirabilem dulcem dinem. Aperiat ipse

1. Ioan. 4.

Prou. 25.

Luca 24.

§. 5

sensum.

Christus
piscis afflus
& fauus
mellis.

1. Reg. 15.

Luce 9.

1. Cor. 11.
Matt. 25.

Apoc. 2.

Exod. 34.
Quam iu-
cundus &
placidus
redecit ad
Martham,

sensum, in pisce affo & mellis fauo. Nā ipse est piscis, in passio-
ne affatus; & fauus mellis, in resurrectione apparens lectus disci-
pulis suis, & loquens de regno Dei. Si passionem deuotè recolis,
de pisce affo comedis: & si de resurrectione eius gloria & po-
tentia diuinitatis incundaris, mel in cera inuenisti. Si etiam pa-
nē porrexerit, & aqua sapientiæ salutaris te potauerit, surge in
morem Heliæ, & comede, & bibe; quia tibi grandis restat via,
donec venias in montē Dei Oreb. Nam tempus est comedendi,
& tēpus laborandi. Descendente te ad nos nihil coctum inue-
nies, neque quid assum igni. Manduca ergo ibi, & bibe coram
Domino, erit enim necessarium tibi. Adhuc enim quinque anni
restabunt tibi, & erit fames in terra, Quamdiu enim fumus in
corpore, quod quinque sensibus distinctum est, peregrinamur à
Domino; & ideo esurimus & sitimus vsq; in horā hanc, donec
veniat regnum Dei. Nec potes dicere. Sufficit mihi: nisi cum ap-
paruerit gloria Domini, & allata fuerit arca cordis tui in templū
caelestis Hierusalem. Bene & prosperè te agente cum Domino,
quidni difficulter redeas ad solita, ad tumultuosa, ad laboriosa
onera? Si dixeris cum Petro; Bonum est mihi hic esse, non ad-
miror; quia & ego id ipsum vociferarer, si tā vicinus essem. Sed
nondum venit hora tua, forsitan audies; Nec ideo adduxi te, vt
perpetuò mancas: sed scias, quomodo oporteat te in domo mea
conuersari. Propterea stabiliui te vino dilectionis, & cibaria de-
di tibi in abundantia, & nolui te fraudari à desiderio tuo: en-
vident oculi tui, quæ promiserim seruientibus mihi. Reuertere
iam in pace, & visita fratres tuos; ne fortè expectent, & querant
te dicentes: Vbi est cellarius noster? Venies autē iterum ad me,
cū vacuum tibi fuerit. Caue, ne contristes mendicum, in no-
mine meo venientem. Et quomodo videbis faciem meam, fra-
tre tuo contristato & infirmante? Quis enim infirmatur, & ego
non infirmor? Auditurus es in nouissimo die: *Esuriui, & dedisti
mihi manducare? Sitiui, & dedisti mihi potum: Infirmus fui, & visi-
tasti me*. Affer mihi adhuc vas aliud, & dabo tibi oleum miseri-
cordiæ, & effundes illud super septem opera pietatis. Vade er-
go, & fac omnia sicut nosti me velle, & ero tecum. Esto fidelis
vsque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ.

9. De hilaritate vultus & promptitudine ad externa opera
charitatis, post gustum diuina suauitatis.

I Am vltra quid ego loquar, nisi congaudendo tibi, si reuersus
fueris cum gratia caelesti ad infirma corporis nostri? Splendi-
da facta erat facies Moyse, ex locutione Domini in monte Sinai.
Et vnde hoc, nisi quia introduxit eum Dominus in cellaria sua?

Quam